

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 508

van **SARAH SMEYERS**

datum: 20 juni 2023

aan **MATTHIAS DIEPENDAELE**

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND ERFGOED

Sociale woonprojecten - Niet-uitvoering wegens protest van burgers

In een artikel in de krant Het Nieuwsblad van 16 februari II. klaagt Vlaams Bouwmeester Erik Wieërs aan dat er momenteel in Vlaanderen vrijwel geen grotere bouwwerken meer kunnen worden gerealiseerd zonder dat er iemand is die protesteert en op die manier het hele project vertraagt of zelfs naar de Griekse kalender verwijst. In se sluit hij zich aan bij wat zijn voorganger Leo Van Broeck in augustus vorig jaar in het weekblad *Knack* liet optekenen.

Van Broeck stelde toen dat het nimby-syndroom (not in my backyard, niet in mijn achtertuin) intussen verder is afgegleden tot het banana-syndroom (build absolutely nothing anywhere near anyone). Hij waarschuwde zelfs voor het Amerikaanse fenomeen met zijn juridisering en malafide advocaten. Daarbij zou het voorkomen dat actiegroepen ontwikkelaars om financiële compensatie vragen om niet naar de rechter te stappen. Naar verluidt maken de meeste ontwikkelaars dat jaarlijks meerdere keren mee. Bang om, wanneer de projecten te lang zouden stilliggen, een veelvoud van de geïnvesteerde middelen te verliezen, gaan de meeste ontwikkelaars dan maar in op die chantage. Van Broeck stelde dat rechtsmiddelen misbruikt worden door een klein groepje. Wieërs stelt dat we "te veel [zijn] overgeheld naar de ene kant, waarbij één burger een heel project kan tegenhouden dat in het voordeel is van de hele gemeenschap. Dat klopt soms niet."

Volgens Het Nieuwsblad ziet het er cijfermatig alvast zo uit: van de 80 000 goedgekeurde vergunningen per jaar in Vlaanderen, wordt ongeveer 10 procent aangevochten bij de bevoegde instantie - of het nu de stad, de provincie of de Vlaamse overheid is. Daarvan komt nog eens 10 procent bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen (RvVb) terecht. De Raad krijgt zowat 900 dossiers per jaar binnen.

1. Heeft de minister zicht op het aantal sociale woonprojecten en woningen dat de voorbije jaren door protest op de lange baan werd geschoven of zelfs helemaal in de prullenmand verdween?
2. In welke mate kan de minister de geschetste problemen bevestigen? Kunnen we effectief spreken van een doorgeslagen of ontspoorde situatie op dat vlak?
3. Zijn er effectieve gevallen bekend van financiële 'chantage' door malafide personen of groepen?

**Vlaams
Parlement**

MATTHIAS DIEPENDAELE

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND ERFGOED

ANTWOORD

op vraag nr. 508 van 20 juni 2023

van **SARAH SMEYERS**

1. De omgevingsvergunningen worden uitgereikt door de lokale overheden en de informatie wordt daar in verschillende systemen op verschillende manieren bewaard. De motivaties waarom projecten worden stopgezet, worden derhalve niet door Wonen in Vlaanderen centraal geregistreerd.
2. In de studie naar de doorlooptijden van sociale woonprojecten, uitgevoerd door het Steunpunt Wonen, blijkt dat het in één op de tien gemeenten langer duurt om de omgevingsvergunning te verlenen voor een sociaal woonproject en geeft één op de drie gemeenten aan dat er meer protest is van buurtbewoners als het een sociaal woonproject betreft.
3. Wonen in Vlaanderen heeft geen weet van dergelijke praktijken.